

Kedves Testvérek!

A lelki életnek fény s világosság kell; ezt a természetes észből s hitből meríti, mikor az Isten gondolatait látja a természetben is, melyet azonban nemesítenie kell; látja azokat az ösztönökben, hajlamokban, életszükségletekben, a fizikai életben is. Ne undorodjunk a természettől; ez az undor nem igaz, nem reális, nem valószínű! Ne undorodjunk az emberiségtől; különbeknek kell lennünk a világ fiainál, magasan kell állnunk, de senkit sem szabad lenéznünk. Aki megvet s lenéz, az sötét lélek.

2025. január 30-án az esti szentmisét követő elmélkedésen elhangzott „puncta” – k részletei:

Világossággal kell legyőzni a sötét lelket

200. *„Vigyázzatok és óvakodjatok a farizeusok és szadduceusok kovászatól” (Máté 16,6).*

a) Sötétség és árny sok van a lelken, de nem szabad vele meggyöngíteni életünket; hanem világossággal kell legyőzni a sötétséget. Sötétségünk forrása gyarló jómagunk. A kicsinyeskedés fogyatékos mezében oly gyöngye és fázékony, mint a pusztai gyermek télvíz idején. A betegszoba éji mécse az ő sajátos világossága. Az önzés beteges félhomálya borong benne, melytől nehézkes, rest, kedvetlen lesz a lélek. Néha undorodik önmagától. Az undor a buzgó lelkeken is jelentkezik hébe-korba. Ima, szentségek szétmállanak kezeik közt. Sopánkodnak, akárcsak a Bethesda tónak tornácaiban lagnának. Gyűlölik önmagukat, s nincs kedvük az élethez. Már most mi győzzön, a jó vagy a rossz? Elszontyolodjunk-e végleg vagy szakítsunk e tehetetlen „aszketasággal”? Mondjuk-e, mire való e sötét, tehetetlen önlefozkodás? Mire a pinceélet? Nekem a Táttra magaslata kell; kedvem a friss levegő, napsugaras csúcsok, zúgó patakok, illatos fenyők, harmatos páfrányok, kábító kakukkfű; nem pedig ez a félős, fázós, sopánkodó elégiázás.

Emilio

Az őrzőangyal

215. *„Vigyázzatok, hogy meg ne vessetek egyet e kisdedek közül, mert mondom nektek, hogy ezek angyalai mennyekben mindenkor látják Atyám orcáját, ki mennyekben vagyon!” (Máté 8,10).*

a) Nem vagyok magányos és elhagyott; jár velem az Isten angyala. „Angeli eorum”, az én angyalom. Szeretnék beszélni vele, szemébe nézni, szívére borulni, de csak lélekben közelíthetem meg, mert egy „más világ” ő mellettem, melynek csak fuvalmát érzem, mint Columbus a szasszafrasz illatát az óceánon. Hiszem, hogy van védangyalom, mert van szellemi világ, melyet nem tagadhatok. A hal ne mondja: nincs élet a vízen kívül; az állat ne mondja: nincs a levegőn kívül. Van élet levegőn, nagyvilágon, étheren fölül „in lumine tuo”; van láthatatlan, szellemi világ; ahhoz szem

kell, az értelem, a lélek szeme. Hiszem s örülök neki. Nem karolhatom, nem ölelhetem át, de értem s szeretem.

Vili János

Kedves Testvérek, 2025. április 10-én, csütörtökön a 18.00 órai esti szentmisét követően imádkozunk együtt Prohászka atya sírjánál új papi hívatásokért.

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Vili János
Prohászka Egyházközség